

โครงการการประชุมวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ และระดับชาติ
ประจำปีการศึกษา 2557

“Green ASIA and Sustainability : Sustainable Cities”

วันที่ 19-20 มิถุนายน 2558 เวลา 8.00-17.00 น.

ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

หลักการและเหตุผล

จากผลการประชุมสุดยอดสิ่งแวดล้อมโลก Earth Summit ที่เมืองริโอเดอจาโร ประเทศบราซิล เมื่อปี ค.ศ. 1992 สมาชิกทั่วโลก มีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) โดยยอมรับปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา The Rio Declaration an Environmental Development (Agenda21) เพื่อร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วิธีการใช้ชีวิต การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ในสังคมโลกอย่างยั่งยืน แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงเป็นประเด็นหลักในการกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมานานกว่า 2 ทศวรรษ รวมทั้งประเทศไทย ได้กำหนดนโยบายและปรับแนวความคิดการพัฒนาโดย เน้นคนเป็นศูนย์กลาง และพัฒนาให้เกิดความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นแนวทางหลักมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 มาจวบจนปัจจุบัน ประเทศไทยได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบความคิดวิธีการพัฒนาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนและพึ่งตนเองได้

การพัฒนา“เมืองยั่งยืน” (Sustainable Cities) เป็นประเด็นรูปธรรมหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน และในการวัดความยั่งยืนของเมืองต้องพิจารณาจากปัจจัยหลายด้าน เช่น ความสามารถในการบริหารจัดการ คุณภาพชีวิต สุขภาพ การรองรับระบบนิเวศของเมือง การออกแบบเมือง ผังเมืองที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน การใช้ประโยชน์จากพื้นที่เมือง เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้นและรายงานสถานการณ์ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองโดยสหประชาชาติเมื่อปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) บ่งชี้ว่าประชากรเมืองของโลกจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 45.2 ในปี พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990) เป็นร้อยละ 62 ของประชากรโลกทั้งสิ้นในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของเมือง ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเมืองเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของเมืองในระดับมหานครทั่วโลก การกระจายตัวของแหล่งอุตสาหกรรมไปสู่เมืองต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคมภายในเมือง ซึ่งการขยายตัวดังกล่าวได้ครอบคลุมมาถึงประเทศไทยด้วยเช่นกัน จากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วได้ส่งผลกระทบต่อเมืองใหญ่หลายด้าน กล่าวคือ ระบบนิเวศเสื่อมโทรม ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น ปัญหาน้ำเสีย อากาศที่มีมลพิษและฝุ่นละอองที่เพิ่มขึ้น ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการจราจร ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องมีการแก้ไขอย่างเร่งด่วน สภาการรณรงค์กล่าว องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ อย่างจริงจัง จึงได้ริเริ่มแนวคิด “โครงการเมืองน่าอยู่” หรือ “Healthy Cities Project” ขึ้นมา โดยนำเอา

หลักการ เรื่องสุขภาพดีถ้วนหน้า พ.ศ. 2543 (Health for all by the year 2000) มาใช้ในระดับท้องถิ่น อันเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการเมืองน่าอยู่ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, www.onep.go.th)

จากรายงานการศึกษาโครงการวางผังเคাঁโครงการพัฒนาภาคของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรัฐบาลนอร์เวย์ปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) ได้คาดการณ์แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรเมืองว่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีจำนวนกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรของประเทศในอนาคต ทำให้รัฐบาลไทยเล็งเห็นความสำคัญของโครงการเมืองน่าอยู่ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2542 เห็นชอบในหลักการของการพัฒนาเมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยกำหนดให้การพัฒนาเมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่เป็นวาระแห่งชาติ โดยแนวคิดและโครงการอันเกี่ยวเนื่องกับการออกแบบชุมชนเมืองของไทยได้ริเริ่มขึ้นจวบจนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่ายังไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างจริงจังที่ทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนเมืองที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง สังคมไทยต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์กับบริบทต่าง ๆ โดยการค้นหาแนวทาง หรือรูปแบบการพัฒนาที่สอดคล้องกับทรัพยากร สังคม ทัศนคติ ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตของสังคมไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแนวคิดของชุมชนเมืองที่ยั่งยืนที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ดังนั้นการศึกษาการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นแนวทางการพัฒนา “เมืองยั่งยืน” จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นักวิจัย ผู้ปฏิบัติงานในส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ เพื่อนำไปสู่การค้นหา ปรับปรุงแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ได้รับจากวิจัย และการถอดประสบการณ์ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการประชุมวิชาการประจำปีการศึกษา 2557 เรื่อง “Green ASIA and Sustainability: Sustainable Cities” โดยมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายองค์ความรู้ใน 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ด้าน Management and Administration of Sustainable Cities (2) ด้าน Compact Cities และ (3) ด้าน Healthy Cities ทั้งนี้เพื่อการพัฒนางานวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย องค์ความรู้ใหม่ ซึ่งจะเชื่อมโยงการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเป็นเวทีสำหรับการนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษา คณาจารย์ในสถาบันภาครัฐและเอกชน
- 2) เพื่อเป็นเวทีสาธารณะในการนำเสนอผลงานวิชาการในประเด็น Green ASIA and Sustainability: Sustainable Cities เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานวิจัยด้านคุณภาพสังคมกับนักวิชาการของไทยกับต่างประเทศ
- 3) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย กับองค์กรภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันพัฒนางานวิจัย การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1) หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ ได้เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และเสริมสร้างศักยภาพการทำงานร่วมกันทาง วิชาการของเครือข่ายการจัดประชุมวิชาการ การตีพิมพ์บทความวิจัย บทความวิชาการในวารสารวิชาการ

2) หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ ได้เผยแพร่ผลงานวิชาการในวงกว้าง เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการ รวมทั้งผลงานวิจัยซึ่งจะเชื่อมโยงการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียร่วมกับหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการเพื่อร่วมเป็นคณะกรรมการจัดประชุมวิชาการวิชาการ

ผู้เข้าร่วมโครงการ (ประมาณการ)

- 1) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียผู้นำเสนอผลงานวิจัย 20 คน
 - 2) คณาจารย์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียผู้นำเสนอผลงานวิจัย 20 คน
 - 3) ผู้นำเสนอผลงานจากหน่วยงานต่างประเทศ 10 คน
 - 4) ผู้นำเสนอผลงานจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ในประเทศไทย 20 คน
 - 5) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาปัจจุบัน มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย 100 คน
 - 6) นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ 50 คน
 - 7) อาจารย์จากคณะ/หลักสูตร ๆ บุคลากร 50 คน
 - 8) ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย 20 คน
 - 9) บุคคลทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ 100 คน
 - 10) ผู้รับผิดชอบโครงการซึ่งประกอบด้วย คณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ 50 คน
- รวมทั้งสิ้นประมาณ 400 คน

สถานที่จัดงาน ณ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น